

अत्याधान न० अति+आ+धा-ल्युट् । अतिक्रमणे, सम्बन्ध-
माने, उपरिस्थापने च । अत्यये अव्ययी० । आग्नप्राधा-
नातिक्रमे अव्य० । अतिक्रमप्र ज्येष्ठमाधानम् । ज्येष्ठा-
तिक्रमेषु अग्नप्राधाने न० ।

अत्याय पु० अति+अय-घञ् । अतिक्रमे, “प्रजाहृ तिस्रो
“अत्यायमीयुरिति” श्रुतिः । अतिक्रान्तलाभे ति० ।
प्रा०स० । अतिशयिते लाभे पु० ।

अत्यायु न० अति+आ+या-कु । यज्ञियपात्रभेदे ।
“मूर्द्धास्यत्यायु पात्रमसीति” ता० “अत्यायुनामाभिधेयमिति”
भाष्यम् । [विख्यात्यतिशये अतिप्रसिद्धौ च ।

अत्यारूढि स्त्री अति+आ+रूह-क्तिन् । आरोहणातिशये ।

अत्याल पु० अतिशयेन समन्नात् अलति पर्याप्नोति अति+
आ+अल-अच् । (लालचिता) इति ख्याते रक्तचितक-
वृक्षे, तस्य अत्यल्पकालेन समन्नात् व्यापनात् तत्त्वम् ।

अत्याशा स्त्री प्रा०स० । अप्ररणीयधनादिदृष्टायाम् । अत्या०
स० । आशातिक्रान्ते ति० ।

अत्याश्रम ति० अतिक्रान्त आश्रमान् तद्विहितधर्मान् अत्या०
स० । सर्वाश्रमत्यागिनि पञ्चमाश्रमिणि संन्यासिनि ।
अत्याश्रमिन् इत्यथत्व । अतिशयित आश्रमः प्रा०स० ।
उत्तमाश्रमे संन्यासे पु० ।

अत्याहित न० अत्यन्तमाधीयते तद्विचारणार्थं मनो दीयते-
ऽस्मिन् आ+धा-आधारे क्त । अत्यन्तभोतौ, प्राणहानि-
शङ्काकरे अर्थे च । “किमत्याहृतमिति” नाटकम् ।

अत्युक्ति स्त्री अतिशयेन अनौचित्येन वा उक्तिः अति+वच-
क्तिन् । अतिशयोक्तौ, अन्याथोक्तौ, निर्गुणस्य जडस्य वा
आरोपितगुणेन सत्त्वेन । “अत्युक्तौ न यदि प्रकृत्यसि
वृथावादञ्च नो मन्यसे” इत्युद्धटः ।

अत्युक्ता(क्था) स्त्री उक्ता(क्था) एकाक्षरपादिका वृत्तिः
ताम् अतिक्रान्ता अत्या०स० । द्व्यक्षरपादके ऋन्दोभेदे ।
अत्युक्थस्तु उक्थनामकसामभेदातिक्रान्तरि ति० ।

अत्युच्छ्रित ति० अत्यन्तसुच्छ्रितः । अत्यन्तोन्नते उन्नतेः
परमसीमापद्मे ।

अत्युक्तट ति० अत्यन्त उक्तटः । अत्यन्तोप्ते । “अत्युक्तटैः
पापपुण्यैरिहैव फलमश्रुते” इति सुरा० ।

अत्युत्कृष्ट ति० अत्यन्तसुकृष्टः । परसीमापद्मोत्कर्षयुते ।

अत्यूमशा अव्य० ज्येष्ठादिगणोक्ते अनुकरणशब्दे हिंसाया-
द्योतकोऽयमित्यन्ये अत्यूमशाक्य । गणरत्ने तु अर्थं न दृश्यते
गणपाठे तु दृश्यते इति विवेच्यम् ।

अत्यूह पु० अतिशयेन जहते शब्दायते अति+जह-अच् ।
कालकण्ठे (डेओ) इति प्रसिद्धे दाल्यूहे पक्षिणि । अति-
शयेन जहस्तर्कः प्रा०स० । अतिशयितवितर्के । (नील)
इति ख्यातौषधौ नीलिकायां स्त्री । अत्ययेऽव्ययी० ।
वितर्काभावे अव्य० ।

अत्र अव्य० अस्मिन् एतस्मिन् वा इदम्+एतद्-वा सप्तम्या-
स्त्वल् प्रकृतेरशभावश्च । अस्मिन् एतस्मिन् वेत्यर्थे । “कोऽत्र
भूमिबलये जनान् सुधेति” भाषः । न त्वायते केनापि
लै-वा० कर्मणि क । अन्यत्राणायोग्ये क्षत्रिये “प्राणः
क्षणितोः प्रक्षतमत्रमाप्नोतीति” यच्च न त्वायते केनचिदत्र
क्षत्रं प्राप्नोत्यर्थः ।

अत्रप ति० नास्ति त्रपा यस्य । निर्लज्जे ।

अत्रभवत् ति० अयमित्यर्थे अत्र “अन्येभ्योऽपीति” प्रथमाथै
त्वल् ततः कर्म० । पूज्ये, “जयमत्रभवान्नूनमरातिष्वभि-
लाषुक” इति भार० ।

अत्रस्त ति० न त्वस्तः । त्वासरहिते त्वासोपाधिरहिते च
“जुगोतात्मानमत्रस्त” इति रघुः । त्वासोपाधिसन्तरेणेत्यर्थः
सङ्गिनाथः । [त्वासन्त्ये ति० ।

अत्रास पु० न त्वासः अभावार्थे न०त० । त्वासाभावे न०व० ।

अत्रि(त्ति) पु० अद-तिन् “मरीचिरत्रिङ्गिरसौ पुलस्त्यः

पुलहः क्रतुः । ब्रह्मणोमानसाः पुत्रा वशिष्ठश्चेति सप्त ते
इत्युक्ते सप्तर्षिमध्ये सुनिभेदे । “अग्निरतिं घर्म उरुदन्त
इति श्रुतिः” । अत्र पदे वा तलोपे अत्रिरित्यपि ।
तिभिन्ने ति० बहुवचनान्तः । अस्य उत्तरदिशि
तारारूपेणापि स्थितिः वृहत्संहितायास्तु यथा
“एकावलोव राजति ससितोत्पलमालिनी सहासिव ।
नाथवतीव च दिव्यैः कौवेरी सप्तभिर्भुविभिः ॥ ध्रुव-
नायकोपदेशाच्चरनीनर्त्तवीत्तरा श्वमङ्गिश्च । यैश्चारमहं
तेषां कथयिष्ये वृद्धगर्गमतात् ॥ आसन्मघासु सुनयः शासति
पृथ्वीं युधिष्ठिरे नृपतौ । षड्दिकपञ्चद्वियुतः शककाल-
स्तस्य राज्ञश्च ॥ एकैकस्मिन्नृषे शतं शतं ते चरन्ति वर्षा-
णाम् । प्रागुत्तरतश्चैते सद्दोदयन्ते ससाध्वीकाः ॥ पूर्वे
भागे भगवान् मरीचिरपरे स्थितो वशिष्ठोऽस्मात् । तस्या-
ङ्गिरास्ततोऽतिस्तस्यासन्नः पुलस्त्यश्च ॥ पुलहः क्रतुरिति
भगवानासन्नातुक्रमेण पूर्वाद्याः । तत्र वशिष्ठं सुनिवर-
सुपान्त्रितारुन्वती साध्वी ॥ उक्ताशनिधूमाद्यैर्हता
विवर्णा विरश्मयो ह्रस्वाः । हन्युः स्वं स्वं वर्गं विपुलाः
स्त्रिंशदाश्च तद्वृद्धैः” इति ॥ अत्रैर्वर्गाश्च तत्रैवोक्ता यथा